Organik Bağ İddiasıyla İstihkak

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	01.04.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/428	2026/199	İİK 97/a, İİK 99, İİK 363, İİK ek m.1, TMK 2

ÖZET

Mallar üçüncü kişi şirketin ticaret sicil adresinde haczedilmiştir. HGK, mülkiyet karinesinin üçüncü kişi lehine olduğunu, organik bağı ispat yükünün alacaklıda bulunduğunu, pay devirleri, ortak çalışanlar ve araç satışlarının mal kaçırma amacını göstermediğini belirterek direnme kararını onamıştır.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/istihkak-davasinda-organik-bag-ispat-yuku-hgk-2026-199/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/428 E. , 2026/199 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :İcra Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2024/467 E., 2024/815 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin 03.04.2024 tarihli ve

2023/7018 Esas, 2024/3309 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki istihkak iddiasının reddi davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın reddine karar verilmiştir.

Kararın davacı alacaklı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı alacaklı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 12. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı alacaklı vekili tarafından temyiz edilmekle Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. TALEP

Davacı alacaklı vekili dava dilekçesinde; ... İcra Müdürlüğünün 2021/4976 Esas sayılı dosyasında borçlu şirketin kuruluştaki ticaret sicilinde kayıtlı olan ve ticari faaliyetini sürdürdüğü adreste 07.07.2021 tarihinde haciz işlemi yapıldığını, haciz mahallinde davalı üçüncü kişi ... Petrol Ürünleri Nakliyat Turizm Sanayi ve Tic. Ltd. Şti. yetkilisi ...'in istihkak iddiasında bulunduğunu, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun (İİK) 99. maddesi uyarınca istihkak davası açmak üzere taraflarına yedi günlük süre verildiğini, borçlu şirket ile istihkak iddiasında bulunan davalı şirket arasında organik ve fiili bağ bulunduğunu, haciz sırasında icra dosyasına sundukları tutanakta görüleceği üzere ... İcra Müdürlüğünün 2019/1190 Talimat sayılı dosyasında borçlu ... Lojistik Petrol Turizm İnşaat Otomotiv San. Tic. Ltd. Şti. aleyhine başlatılan takipte ... ... Petrol Ürünleri Nakliyat Turizm Sanayi ve Tic. Ltd. Şti'de 03.07.2019 tarihinde yapılan hacizde borçlu şirkete ait evrak tespit edildiğini ve birer suretlerinin icra dosyasına alındığını, İstanbul 6. İcra (Hukuk) Mahkemesinin 2019/514 Esas sayılı dosyasında aynı istihkak iddiasına ilişkin olarak takibin devamına karar verildiğini, dava konusu icra takibine dayanak senedin 06.01.2016 tarihinde düzenlendiğini, borcun doğumundan sonra borçlu şirketin kurucusu ve ortağı olan ... tarafından muvazaalı olarak hisse devri işlemlerinin yapıldığını, borçlu şirketin kuruluştaki resmi ticaret sicil adresinde davalı üçüncü şirket ile aynı iş kolunda, aynı ortaklar üzerinden muvazaalı olarak faaliyetini sürdürdüğünü, ... sirküleri ve vekâletnameden ...'in borçlu şirketin eski çalışanı olduğunun anlaşıldığını, taraflara ait Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) kayıtlarından borçlu şirketin bir çok çalışanının davalı üçüncü kişi şirkette çalışmaya devam ettiğinin anlaşıldığını, borcun doğumundan sonra borçlu şirket adına kayıtlı araçların önce ... A.Ş'ye devredildiğini ve sonra da davalı üçüncü kişi şirket adına tescil edildiğini ileri sürerek davalı üçüncü kişi şirketin istihkak iddiasının reddine ve istihkak iddiasına konu taşınırlar yönünden takibin devamına karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalı üçüncü kişi vekili cevap dilekçesinde; takip konusu senedin müvekkili şirketin adresinde haciz yapmak amacıyla muvazaalı olarak düzenlendiğini, senette yazılı olan ve borçlu şirkete ödeme emri tebliğ edilen adreste haciz yapılmadığını, haciz yapılan adresin müvekkili şirketin ticaret sicilinde kayıtlı ve faaliyetini sürdürdüğü adresi olup borçluyla ilgisinin bulunmadığını, haczedilen malların müvekkili şirket adına faturalı olduğunu ve bedellerinin banka aracılığıyla ödendiğini, müvekkili şirket ile borçlu şirket arasında herhangi bir bağ bulunmadığını, ...'ın borçlu şirketteki pay devrinin muvazaalı olmadığını, ... İcra Müdürlüğünün 2019/1190 Talimat sayılı dosyasında 03.07.2019 tarihinde yapılan haciz sırasında bulunan borçlu şirketin 2014 yılına ait belgelerinin güncel olmadığını, bu belgelerin müvekkili şirketle birlikte hareket ettiğini göstermeyeceğini, borçlu şirketin ... A.Ş'den kredi karşılığında rehinli olarak aldığı araçların bedelini ödeyemeyince bu araçların ... A.Ş. tarafından geri alınarak ... firması aracılığıyla satışa çıkarıldığını, müvekkili şirketin bu araçların bir kısmını satın aldığını ve bedelini banka aracılığıyla ödediğini belirterek davanın reddini savunmuş ve davacı alacaklının öncelikle dosya borcunun %15'inden az olmamak üzere aksi kanaatte ise hacizli malların değerinin %15'inden az olmamak üzere müvekkili şirkete tazminat ödemesine karar verilmesini talep etmiştir.

2. Davalı borçlu usulüne uygun davetiye tebliğine rağmen davaya cevap vermemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 03.01.2023 tarihli ve 2021/340 Esas, 2023/6 Karar sayılı kararı ile; 07.07.2021 tarihinde "(adres)" adresinde yapılan hacizde davalı üçüncü kişi şirket vekili tarafından haczedilen malların tamamı hakkında istihkak iddiasında bulunulduğu, İlk Derece Mahkemesince yapılan kolluk araştırmasında üçüncü kişi şirketin haciz tutanağında belirtilen adreste 2007 yılından beri faaliyet gösterdiği, borçlu şirketin haciz yapılan adreste bulunmadığının tespit edildiği, vergi dairesinin 03.08.2021 tarihli cevabında borçlu şirketin 11.07.2007 tarihinde faaliyete başladığı ve hâlen devam ettiğinin belirtildiği, Ticaret Sicil Müdürlüğünün 03.08.2021 tarihli cevabında davalı üçüncü kişi şirketin kuruluşunun 11.07.2007, şirketin tek ortağının 01.07.2016 tarihine kadar ..., şirket yetkililerinin 01.07.2016 tarihinden itibaren ..., ... ve ..., 14.08.2014 tarihinden beri şirketin adresinin (adres) olduğunun belirtildiği, davalı borçlu şirketin ticaret sicil kaydının faal olduğu, şirketin tek ortağı ve yetkilisinin 12.08.2016 tarihinden itibaren ..., kurucu ortakların ..., ... ve ..., şirket adresinin (adres) olduğunun belirtildiği, İlk Derece Mahkemesince alınan 14.03.2022 tarihli bilirkişi raporu ve 06.07.2022 havale tarihli ek raporda 07.07.2021 tarihli haciz tutanağında yazılı ticari malların davalı üçüncü kişi şirkete ait olduğunun belirtildiği, tüm dosya kapsamı ve dinlenen tanık beyanlarıyla da bu durumun sabit olduğu gerekçesiyle davanın reddine ve ... İcra Müdürlüğünün 2021/4976 Esas sayılı dosyasında 07.07.2021 tarihinde haciz esnasında istihkak iddiasında bulunan üçüncü kişi şirketin istihkak iddiasının kabulü ile hacizli mallar üzerindeki hacizlerin kaldırılmasına, tazminat talebinin reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı alacaklı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 16.06.2023 tarihli ve 2023/437 Esas, 2023/861 Karar sayılı kararı ile; dava konusu 07.07.2021 tarihli haciz işleminin üçüncü kişinin ticaret sicil adresinde ve şirket yetkilisi huzurunda yapıldığı, haciz sırasında borçluya ve adına düzenlenmiş evraka rastlanmadığı, buna göre mülkiyet karinesi davalı üçüncü kişi lehine olduğu, ticari defter, kayıt ve faturalar üzerinde yapılan inceleme sonucunda düzenlenen bilirkişi raporlarının da bu karineyi desteklediği, davacı alacaklının mülkiyet karinesinin aksini ispat edemediği gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ İNCELEME SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı alacaklı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile;

"...Dava, alacaklının İİK'nın 99. maddesine dayalı istihkak iddiasının reddi talebine ilişkindir. Mahkemece, bilirkişi raporu ile mahcuzların davalı 3. kişi şirkete ait olduğu tespit edildiği gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiş, karara karşı davacı alacaklı tarafından istinaf yoluna başvurulmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesince, dava konusu haczin üçüncü kişinin ticaret sicil adresinde, şirket yetkilisi huzurunda yapıldığı, haciz sırasında borçluya ait evraka rastlanmadığı, mülkiyet karinesinin davalı üçüncü kişi lehine olup, karinenin aksinin davacı alacaklı tarafından inandırıcı ve güçlü delillerle ispat edilmesi gerektiği,borçlu şirketin haciz adresinde faaliyet göstermediği, davalı üçüncü kişi şirketin borcun doğumundan çok önceki bir tarihte kurulduğu,borçlu şirket eski ortağı ...'ın bir dönem davalı şirkette ortak olması ve davalı 3.kişi şirketin müdürü ...'in borçlu şirketin eski sigortalı çalışanı olmasının üçüncü kişi lehine olan karinenin aksini değiştirmeye yeterli olmadığı,...'in ticaret sicil kayıtlarına göre borçlu şirket ortağı veya yetkilisi olmadığı, bilirkişi raporunun üçüncü kişi lehine olan karineyi desteklediği, davacı alacaklının dayandığı delillerin karinenin aksini ispata yeterli görülmediği gerekçesi ile başvurunun esastan reddine karar verilmiş, karar davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dava konusu haciz tutanağında haciz yapılan adresin "(adres)" yazılı olduğu, davalı 3. kişinin ticaret sicilde kayıtlı adresinin ise 14.8.2014 tarihi itibariyle "(adres)" olduğu görülmüş, ticaret sicil kayıtlarına göre ticaret sicilde kayıtlı bir önceki adresini ise, "(adres)" yazılı olduğu, borçlunun ticaret sicil adresinin ise "(adres)" olduğu görülmüştür. Dava konusu 7.7.2021 tarihli haciz sırasında 3. kişi şirket yetkilisi hazır bulunmuş, evrak araştırılması yapılmamış ise de davacının delil olarak dayandığı aynı yerde yapılan 3.7.2019 tarihli haciz sırasında borçlu şirkete ait olağan üstü genel kurul toplantısı tutanağı, ticaret sicil belgesi, borçlu şirketin kredi alan sıfatı ile ve ... Finansmanın alacaklı sıfatı ile yer aldığı ...'ın müşterek borçlu müteselsil kefil olarak yeraldığı, 30.11.2017 tarihli sulh ve ibra protokolü, protokole ilişkin borcun 105.000,00 TL'sinin 3. kişi şirket ünvanı altında ödendiğine ilişkin 2016 tarihli dekont; ...'ın isminin geçtiği ödeme emri; borçlu şirketin keşidecisi olduğu 2015 tarihli senet fotokopisi, ihtarname;borçlu şirkete ait şoför hesap alma formu, ödeme makbuzu; taşıma irsaliyeleri, veresiye fişi görülmüş, hatta aksi sabit oluncaya kadar geçerli haciz tutanağında 3.kişi şirket ve borçlu şirkete ait veresiye fişlerinin yan yana olduğu, anılan evrakların ... ... Petrol ve Muhasebe yazan yerde bulunduğu belirtilmiştir.

Öte yandan, 3. kişi şirkette hakim ortak olan ... yapılan hisse devirleri sonucu 14.8.2014 tarihi itibari ile tek ortak olmuş, 9.2.2016 tarihinde hisselerini kayınbiraderi ...'a devretmiş, 15.7.2016 tarihinde ise ... hisseleri ...'ın oğlu ...'a devretmiş, ... ve ... 3. kişi şirkete dışardan atanan müdür olarak yetkilendirilmiş, 7.6.2023 tarihinde ise yeniden tek ortak ... olmuştur. Anılan şahıs, borçlu şirketinde ortağı iken borcun doğumundan sonra 17.2.2016 tarihinde borçlu şirketteki hissesini devretmiştir. 3. Kişi şirketin dışardan atanan müdürü olarak görev yapan ...'in öncesinde borçlu şirketin çalışanı da olduğu, yine borçlunun bir kısım çalışanın 3. kişi şirkette çalışmaya devam ettiği görülmüştür. Dosyada yer alan ... firmasının 08.06.2022 tarihli yazısına göre, borçlu şirketten 17.8.2016 tarihinde iade alınan araçların 24.8.2016 tarihinde 3. kişiye satıldığı da görülmüştür. Buna göre, borçlu ile 3. kişinin birlikte hareket ettiği, muvazaalı işlemler yaptığı kanaatine varıldığı

anlaşıldığından davanın kabulüne karar verilmesi gerekirken davanın reddi doğru değildir." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. İlk Derece Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; bozma kararında ... İcra Müdürlüğünün 2019/1190 Talimat sayılı dosyasındaki 03.07.2019 tarihli haciz sırasında bulunan belgeler belirtilmiş ise de iki dosyanın birbirinden bağımsız olduğu, dava konusu hacizle arasında iki yıl geçtiği, belgelerin ...'ın borçlu şirketten ayrıldığı tarih olan 17.02.2016 tarihinden öncesine ait olduğu, kaldı ki ... İcra Müdrülüğünün 2019/1190 Talimat sayılı dosyasındaki hacizle ilgili üçüncü kişi ... ... Petrol Ürünleri Nakliyat Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti'nin açmış olduğu istihkak davasında ... İcra (Hukuk) Mahkemesinin 2021/112 Esas sayılı dosyasında belgelerin adreste bulunmasının hayatın olağan akışına uygun olduğu ve bu belgelerin iki şirket arasında organik bağ olduğuna karine teşkil etmeyeceği gerekçesiyle istihkak iddiasının kabulüne dair verilen kararın istinaf edilmesi üzerine Sakarya Bölge Adliye Mahkemesi 8. Hukuk Dairesince istinaf başvurusunun esastan reddine karar verildiği, kararın temyiz edilmesi üzerine Özel Dairece temyiz talebinin reddedildiği, bozma kararında ... firmasının 08.06.2022 tarihli yazısına göre borçlu şirketten 17.08.2016 tarihinde iade alınan araçların 24.08.2016 tarihinde davalı üçüncü kişi şirkete satıldığı belirtilmiş ise de 07.07.2022 tarihli ek raporda bu satışların 24.08.20 16... .08.2017 tarihinde olduğu ve ticari hayatın içerisinde olabileceği, iki şirket arasında organik bağ kurulmasına karine teşkil etmeyeceğinin belirtildiği, ... İcra (Hukuk) Mahkemesinin 2021/112 Esas sayılı dosyasında alınan bilirkişi raporunda davalı borçlu şirket ile davalı üçüncü kişi şirkette şirket ortakları dahil sigortalı çalışan on kişinin her iki şirkette de farklı tarihlerde sigorta kaydının olduğu, davalı borçlu şirketin bünyesinde farklı tarihlerde sigorta kaydı bulunan 1132 kişiden, benzer veya aynı konuda faaliyet yürüten davalı üçüncü kişi şirket bünyesinde sigorta kaydının bulunmasının hayatın olağan akışına uygun olduğunun belirtildiği, ... İcra (Hukuk) Mahkemesinin 2021/340 Esas ve 2021/112 Esas sayılı dosyalarında ibraz edilen bilirkişi raporlarına göre bozma kararında yazılı hususların iki şirket arasında muvazaalı işlemlerin yapıldığına ve iki şirketin birlikte hareket ettiğine dair yeterli olmadığı gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen direnme kararına karşı süresi içinde davacı alacaklı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı alacaklı vekili; dava konusu haczin yapıldığı adresin borçlu şirketin kuruluşunda ve sonrasında faaliyetini sürdürdüğü adresi olduğunu, davalı borçlu şirket ile davalı üçüncü kişi şirket arasında organik ve fiili bağ bulunduğunu, 03.07.2019 tarihli hacizde borçlu şirkete ait çok sayıda belge bulunduğunu, borcun doğumundan sonra borçlu şirketin ortağı ... tarafından birtakım muvazaalı devir işlemleri yapıldığını, haciz sırasında hazır bulunan ...'in borçlu şirketin eski çalışanı olduğunu, borçlu şirketin borçlandığı tarihlerde üzerine kayıtlı birçok aracını öncelikli olarak ...

A.Ş'ye devredildiğini ve sonrasında bir kısım araçların davalı üçüncü kişi şirket adına tescil edilerek alacaklılardan mal kaçırılmaya çalışıldığını, 14.03.2022 tarihli bilirkişi raporu ve 07.07.2022 tarihli ek raporun yalnızca davalı tarafça dosyaya sunulan fatura örnekleri ve beyanlar dikkate alınarak hazırlandığını, sunulan faturaların ve ariyet sözleşmelerinin düzenleme tarihlerinin borcun doğumundan ve haciz tarihinden sonra olduğunu, tanıklar ... ve ...'ın beyanlarından şirketler arasında organik bağ bulunduğunun anlaşıldığını ileri sürerek kararın bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda davalı borçlu şirket ile davalı üçüncü kişi şirketin birlikte hareket ederek muvazaalı işlemler yapıp yapmadığı, davacı alacaklı tarafından mülkiyet karinesinin aksinin ispat edilip edilemediği, buradan varılacak sonuca göre istihkak iddiası reddi talebinin kabulüne karar verilmesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

D. Ön Sorun

1. Hukuk Genel Kurulundaki görüşmeler sırasında işin esasına geçilmeden önce, İlk Derece Mahkemesinin 12.11.2024 tarihli direnme kararına yönelik davacı alacaklı vekilinin temyiz isteminin kesinlik sınırın altında kalıp kalmadığı; kesinlik sınırının tespitinde İİK'nın 363/1. maddesinin mi, yoksa 364/1. maddesinin mi uygulanması gerektiği hususu ön sorun olarak ele alınıp değerlendirilmiştir.

2. İcra mahkemelerinin hukuka ilişkin kararlarına karşı kanun yolları İİK'nın 5311 sayılı Kanun ile değişik 363, 364, 3 65... . maddelerinde özel hükümlerle düzenlenmiştir. İİK'nın 366/1. maddesinde ise istinaf ve temyiz incelemelerinin 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'na (HUMK) göre yapılacağı belirtilmiştir. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 447/2. maddesi uyarınca mevzuatta, yürürlükten kaldırılan HUMK'ya yapılan yollamalar, HMK'nın bu hükümlerin karşılığını oluşturan maddelerine yapılmış sayılır. Açıklanan bu hükümlere göre İİK'da istinaf ve temyize ilişkin özel düzenlemeler yer almakta olup özel düzenleme bulunmaması hâlinde kural olarak HMK'nın istinaf ve temyize ilişkin hükümleri uygulanır.

3. İcra ve İflas Kanunu'nun ek madde 1 hükmü; "Bu Kanunun 119, 226, 3 26... üncü maddelerindeki parasal sınırlar; her takvim yılı başından geçerli olmak üzere, önceki yılda uygulanan parasal sınırların, o yıl için 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca Maliye Bakanlığınca her yıl tespit ve ilan edilen yeniden değerleme oranında artırılması suretiyle uygulanır. Bu şekilde belirlenen sınırların onmilyon lirayı aşmayan kısımları dikkate alınmaz.

363 üncü maddenin yukarıdaki fıkra uyarınca her takvim yılı başından geçerli olmak üzere uygulanan parasal sınırın artışına ilişkin hükmü, artışın yürürlüğe girdiği tarihten önce icra mahkemesince nihai olarak karara bağlanmış olan davalar ile Yargıtay'ın bozma kararı üzerine yeniden bakılan davalarda uygulanmaz" şeklinde iken,

28.02.2019 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 7165 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik yapılmasına Dair Kanun'un (7165 sayılı Kanun) 2. maddesiyle İİK'nın ek 1.

maddesinin 1. fıkrasında yer alan "3 26... üncü" ibaresi “326, 3 63... üncü” şeklinde, “onmilyon lirayı” ibaresi “on Türk lirasını” şeklinde, 2. fıkrası ise “3 63... üncü maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hükmün verildiği tarihteki miktar esas alınır” şeklinde değiştirilmiştir.

4. 14.11.2024 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7531 sayılı Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un (7531 sayılı Kanun) 2. maddesiyle İİK'nın ek 1/1. maddesinde yer alan “on” ibaresi “bin” şeklinde değiştirilmiş ve maddeye “ (3)İstinaf ve temyiz kanun yoluna başvuruda esas alınan parasal sınırda yeniden değerleme nedeniyle meydana gelen artış, bölge adliye mahkemesinin kaldırma veya Yargıtayın bozma kararları üzerine yeniden verilen kararlar hakkında uygulanmaz, ilk karar tarihinde geçerli olan parasal sınırlar esas alınır” fıkrası eklenmiştir. Ayrıca 7531 sayılı Kanun'un geçici 1/2. maddesinde İİK'nın ek 1/1. maddesinde yapılan değişikliğin bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren, 3. fıkra olarak eklenen düzenlemenin ise bölge adliye mahkemesinin kaldırma veya Yargıtayın bozma kararları üzerine bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren yeniden verilen kararlar hakkında uygulanacağı belirtilerek geçiş hükmü öngörülmüştür.

5. Daha sonra Anayasa Mahkemesinin 04.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan 06.03.2025 tarihli ve 2025/61 Esas, 2025/46 Karar sayılı kararıyla İİK'nın 7165 sayılı Kanun ile değiştirilen “3 63... üncü maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hükmün verildiği tarihteki miktar esas alınır” şeklindeki ek 1/2. maddesinin iptaline karar verilmiş ve kararın Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak dokuz ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiştir.

6. 04.06.2025 tarihli ve 32931 mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yayımı tarihinde yürürlüğe giren 7550 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un (7550 sayılı Kanun) 1. maddesiyle İİK'nın ek 1. maddesinin 2. fıkrasında yer alan “hükmün verildiği” ibaresi “davanın açıldığı veya şikâyet başvurusunun yapıldığı” şeklinde değiştirilmiş ve 3. fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

7. Öncelikle İlk Derece Mahkemesince 12.11.2024 tarihinde verilen direnme kararı yönünden kararın miktar itibarıyla temyizi kabil olup olmadığının belirlenmesinde 7550 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle İİK'nın ek 1/2. maddesinde yapılan ve 04.06.2025 tarihinde yürürlüğe giren değişiklik karşısında dava tarihindeki parasal sınırların mı yoksa karar tarihindeki parasal sınırların mı esas alınacağı konusu irdelendiğinde; direnme karar tarihi itibarıyla temyiz hakkı doğmuş olduğundan ortada HMK'nın 448. maddesi anlamında tamamlanmış bir usul işlemi bulunmaktadır. 7550 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle İİK'nın ek 1/2. maddesinde yapılan değişikliğin ne şekilde uygulanacağı, başka bir anlatımla derdest davalarda uygulanıp uygulanmayacağı yönünden bir geçiş hükmü de öngörülmemiştir. Diğer taraftan verildiği anda yürürlükte bulunan kanun hükümlerine göre miktar itibarıyla kesin olan yani temyiz yolu kapalı bulunan bir kararın sonradan yürürlüğe giren kanuni düzenleme kapsamında değişen parasal sınırlara göre kesin olup olmadığının değerlendirilmesine olanak bulunmamaktadır. Dolayısıyla eldeki davada 7550 sayılı Kanun'un 1. maddesiyle İİK'nın ek 1/2. maddesinde yapılan değişiklik kapsamında kararın temyizi kabil olup olmadığının belirlenmesinde dava tarihinin esas alınmasının mümkün olmadığı, değişiklikten önceki düzenlemelere göre karar tarihi itibarıyla değerlendirme yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Nitekim Hukuk Genel Kurulunun 25.06.2025 tarihli ve 2025/12-221 Esas, 2025/387 Karar sayılı kararı da aynı yöndedir.

8. Kesinlik sınırının tespitinde İİK'nın 363/1. maddesinin mi yoksa 364/1. maddesinin mi uygulanması gerektiği konusu irdelendiğinde ise bir mahkeme kararının temyiz edilip edilemeyeceği belirlenirken temyiz hakkının doğduğu (kararın verildiği) tarihteki hukuksal durum esas alınmalı; karar tarihinde yürürlükte bulunan kanun hükmü temyiz sınırı yönünden hangi düzenlemeyi içeriyor ise ona bağlı kalınmalıdır.

9. Kanun'da bozma kararı üzerine ilk derece mahkemesince verilen kararların temyiz edilmesi hâlinde kesinlik sınırının tespitine dair açık bir hüküm bulunmadığından İİK'nın 363/1. maddesindeki düzenlemenin dikkate alınması gerekmektedir. Bu ilke Hukuk Genel Kurulunun 28.05.2025 tarihli ve 2024/3-612 Esas, 2025/350 Karar; 30.04.2025 tarihli ve 2024/3-754 Esas, 2025/253 Karar ile 17.04.2024 tarihli ve 2024/11-135 Esas, 2024/185 Karar sayılı kararlarında da benimsenmiştir.

10. İcra ve İflas Kanunu'nun 363/1. maddesinde gösterilmeyen icra mahkemesi kararlarına karşı ait olduğu hak, alacak veya malın değer veya miktarının yedi bin Türk lirasını geçmesi şartıyla istinaf yolu açıktır. İİK'nın 7165 sayılı Kanun ile değişik ek 1/2. maddesine göre aynı Kanun'un 3 63... . maddelerdeki parasal sınırların uygulanmasında hükmün verildiği tarihteki miktar esas alınır. İİK'nın 7165 sayılı Kanun ile değişik ek 1/1. maddesinde ise İİK'nın 3 63... . maddelerindeki parasal sınırın 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 298. maddesine göre her yıl tespit ve ilan edilecek yeniden değerleme oranında artırılması öngörülmüştür. Buna göre İİK'nın 363/1. maddesinde öngörülen kesinlik sınırı 01.01.2024 tarihinden itibaren 66.090,00 TL'ye çıkarılmıştır. İİK'nın 364/1. maddesinde öngörülen kesinlik sınırı ise 01.01.2024 tarihinden itibaren 378.290,00 TL'ye çıkarılmıştır.

11. Somut olayda dava, alacaklının İİK'nın 99. maddesine dayalı istihkak iddiasının reddi talebine ilişkin olup dava konusu mahcuzların toplam değeri 274.050,02 TL'dir. Yukarıda yapılan açıklamalara göre İlk Derece Mahkemesince direnme kararının verildiği 12.11.2024 tarihinde İİK'nın 363/1. maddesinde öngörülen kesinlik sınırı 66.090,00 TL olduğundan direnmeye konu uyuşmazlığın (274.050,02 TL) kesinlik sınırı altında kalmadığı değerlendirilmiştir.

12. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında; İİK'nın 364. maddesinin başlığının "Temyiz yoluna başvurma ve incelenmesi" olduğu, bölge adliye mahkemesince verilen istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin kararların bozulmasından sonra dosya kendisine gelen ilk derece mahkemesince verilen kararların temyiz edilmesi hâlinde de kesinlik sınırının tespitinde İİK'nın 364/1. maddesinin uygulanması gerektiği, dolayısıyla İlk Derece Mahkemesince verilen direnme kararının kesinlik sınırının altında kaldığı ve ön sorunun bulunduğu görüşü ileri sürülmüş ise de bu görüş Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.

13. Hâl böyle olunca eldeki davada ön sorunun bulunmadığına ilk görüşmede yeterli çoğunluk sağlanamadığından 19.11.2025 tarihinde yapılan ikinci görüşmede oy çokluğuyla karar verilerek işin esasının incelenmesine geçilmiştir.

E. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

İcra ve İflas Kanunu'nun 97/a ve 99. maddesi.

2. Değerlendirme

1. Uyuşmazlığın çözümü için öncelikle konu ile ilgili yasal düzenleme ve kavramların irdelenmesinde fayda bulunmaktadır.

2. Haciz cebri icra organı tarafından yapılan devlete ilişkin bir hakimiyet tasarrufu olup icra takibinin konusu olan belli bir para alacağının ödenmesini sağlamak için bu yolda istemde bulunan alacaklı lehine, söz konusu alacağı karşılayacak miktar ve değerdeki borçluya ait mal ve haklara icra memuru tarafından hukuken el konulmasıdır. Kural olarak haciz işleminin tamamlanması için mala fiilen el konularak malın borçlunun tasarruf sahasına çıkarılması da gerekmemektedir. Borçlu elinde haczedilen bir malda, üçüncü kişi tarafından kendi lehine veya borçlu tarafından üçüncü kişi lehine hak iddia edilmesi üzerine mahcuz malı hacizden kurtarmak amacıyla üçüncü kişinin alacaklıya karşı açtığı dava "istihkak davası" (İİK md. 96, 97/6); elinde haczedilen bir malda hak iddia eden üçüncü kişiye karşı alacaklının, haczin kalkmasını önlemek için açtığı dava ise "istihkak iddiasının reddi davası" (İİK md. 99) olarak tanımlanmaktadır (doktrindeki bir esere atıf).

3. İstihkak davasının menfaatler dengesine en uygun bir şekilde sonuçlandırılabilmesi, bu davada uygulanacak ispat kurallarına bağlıdır. Alacaklı, istihkak iddiasında bulunan üçüncü kişi ile borçlu arasındaki ilişkilere yabancıdır, alacaklı dış görünüşüne bakarak borçluya borç vermiştir. Bu nedenle, istihkak davasında alacaklı ispat bakımından korunmazsa, alacaklının borçlu ile üçüncü kişi arasındaki hileli anlaşmaları ispat etmesi çok güç olur ve üçüncü kişinin haklı menfaatlerini korumak için kabul edilmiş olan istihkak davası, kötüniyetli borçlular tarafından alacaklılardan mal kaçırmak için bir araç olarak kullanılır (doktrindeki bir esere atıf).

4. İcra ve İflas Kanunu'nun borçlunun gerçek alacaklılarını korumak için istihkak davası hakkında bazı özel ispat hükümleri öngörmüştür. Malın yalnız üçüncü kişinin elinde bulunması, borçlunun elinde bulunması, borçlu ile üçüncü kişinin malı birlikte elinde bulundurmaları farklı hükümlere tâbi tutulmuş, anılan düzenlemeler uyarınca alacaklı ve üçüncü kişiler yararına bazı yasal karineler öngörülmüştür. Bu yasal karinelerin aksini savunan tarafa ispat külfeti yüklenmiştir.

5. İcra ve İflas Kanunu'nun 97/a-1. maddesinde borçlu dolayısıyla alacaklı yararına öngörülen yasal karineler borçlu ile üçüncü kişilerin anlaşmak suretiyle alacaklılardan mal kaçırmalarının engellenmesi amaçlanmıştır. Bu maddenin ilk iki cümlesindeki alacaklı yararına öngörülen bu yasal karinenin aksini ispat külfeti üçüncü kişiye aittir. Bu maddeye dayanarak dava açan üçüncü kişi üzerine düşen ispat yükünü yerine getirirken, malı hangi hukuki sebebe dayanarak kazandığını, eğer satın alma nedenine dayanmışsa, satın aldığı tarihte malı satın alabilecek ekonomik güce sahip olduğunu, malın ne sebeple borçlu elinde bulunduğunu ispat etmek zorundadır. Yasal karinenin aksi tanık dâhil her türlü delille kanıtlanabilir. Ancak davacı üçüncü kişinin karinenin aksini ispat için icra mahkemesine sunduğu kanıtlar inandırıcı ve her türlü şüpheden uzak nitelikte olmalıdır (doktrindeki bir esere atıf). Davalı alacaklı yararına mülkiyet

karinesinden söz edebilmek için haciz uygulanan adresin borçlu ile ilişkisinin kesin bir biçimde saptanması gerekmektedir.

6. Taşınır mal, yalnız üçüncü kişi elinde haczedilmişse kural olarak dava açma ve dolayısıyla ispat yükü İİK'nın 99. maddesi uyarınca alacaklıya düşer. Bu maddenin uygulanabilmesi için malların yalnızca üçüncü kişinin elinde haczedilmiş olması gerekmektedir. Mal borçlunun elinde ya da borçlu ile üçüncü kişinin müştereken elinde bulunduğu hâldeyken haczedilmişse İİK'nın 99. maddesi değil, 96... . maddeleri uygulanır. Hemen belirtmek gerekir ki, istihkak davası İİK'nın 99. maddesine dayalı olarak üçüncü kişi tarafından açılırsa ispat külfeti yer değiştirmez. Bu durumda da davalı alacaklı, malın borçlu elinde haczedildiğini, borçluya ait olduğunu ispatlamalıdır.

7. İstihkak davasında davacı, İİK'nın 97/a maddesinde öngörülen mülkiyet karinesinin aksini her türlü delille ispatlayabilir. Aynı Kanun'un 97. maddesine göre istihkak davasına genel hükümler dairesinde basit yargılama usulüne göre bakılır ve icra mahkemesi istihkak davası hakkındaki incelemesini mutlaka duruşmalı olarak yapar. Hâkim tarafların gösterecekleri bütün delilleri serbestçe takdir eder.

8. Bu aşamada organik bağ kavramının da açıklanması gerekmektedir. Organik bağ kavramında bir tüzel kişinin borçlarından bir başka tüzel kişinin sorumluluğuna gidilmektedir. Bu hâliyle organik bağ kavramının kaynağını 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (TMK) 2. maddesinde yer alan dürüstlük kuralı ve hakkın kötüye kullanılması yasağı oluşturmaktadır.

9. Tüzel kişiliği haiz bir ortaklıkta "sınırlı sorumluluk ilkesi" ile "kişiliklerin ayrılığı ilkesi"nin bilinçli ve sistemli olarak alacaklılara zarar verecek şekilde kötüye kullanılması uygulamada ortaya çıkan durumlardan biri olduğu bilinmektedir.

10. Tüzel kişiliklerin mal varlıklarının birbirinden ve ortaklarının mal varlıklarından bağımsız olması, şirket ile ilişkiye giren kişileri, müşterileri ve alacaklıları korumak içindir, haksız olarak bir başka şirkete aktarılan mal varlığı değerlerinin korunması için değildir. Tüzel kişiliklerin malvarlıklarının birbirinin ve ortaklarının mal varlığından ayrı olması ilkesinin kötüye kullanılarak koruduğu amaca yabancılaştırıldığı durumları hukuk düzeni himaye etmemelidir. Bu nedenle, özellikle kriz zamanlarında şirket mal varlığının başka şirketlere aktarılması, karşılıksız veya oransız mal satışlarının gerçekleştirilmesi, bir şirketin zararına diğerinin mal varlığının sürekli olarak artırılması hâllerinde bu şirketler arasında organik bir bağın varlığının kabul edilmesi gerekir. Şirketlerin (hukuki veya fiili) yöneticisinin ya da hakim ortağının aynı kişi olması hâlinde organik bağın varlığı kuvvetli bir ihtimal hâline gelir. Bu durumda bir şirketin alacaklılarının diğer şirketin mal varlığına da el atabilmelerinin yolu açılmış olur (doktrindeki bir esere atıf).

11. İcra ve iflas hukukunda organik bağ kavramı, icra takibini sonuçsuz bırakmak amacıyla işlemler yapan borçlunun bu amacına ulaşmasını önlemek için borçtan üçüncü bir tüzel kişinin sorumlu tutulmasına hizmet etmektedir. Bu bağlamda borçlu ile aralarında organik bağ bulunduğu tespit edilen tüzel kişinin malları, borçlunun borcu için haczedilip, satılabilir.

12. Organik bağ kavramının uygulanması hakkın kötüye kullanılması yasağı ve dürüstlük kuralı ilkesine dayandığından borçlunun diğer tüzel kişiliği mal kaçırmak amacıyla kullanma niyetinin

olması gerekir. Özellikle alacaklılardan mal kaçırma kastının varlığı, borcun doğduğu tarihten sonra üçüncü kişi tüzel kişiliğin kurulması hâlinde söz konusu olmaktadır. Organik bağın varlığı için tüzel kişiler arasında belirli bir iktisadi ve ticari bağımlılığın, kader birlikteliğinin veya birlikte hareket olgusunun ya da başka bir özdeşliğin bulunması gerekmektedir. Sadece benzerliklerin bulunması veya aynı alanda faaliyet göstermesi yeterli değildir. Organik bağın varlığında diğer bir kriter de malvarlıklarının ve alanların karışmasıdır. Başka bir anlatımla şirket malvarlıklarının başka bir şirkete aktarılması, karşılıksız veya oransız mal satışlarının gerçekleştirilmesi, bir şirketin zararına diğerinin malvarlığının sürekli olarak artırılması hâlinin bulunması gerekir (doktrindeki bir esere atıf).

13. Şirketlerin aynı faaliyeti yürütüyor olması tek başına organik bağ için yeterli değildir. Şirketler arasında organik bağ olup olmadığı şirketlerin adreslerinin aynı olması, ortaklık yapılarının ve yönetim kurullarının benzer olması veya temsilcilerinin aynı olması, faaliyet alanları, pay devirleri, muvazaalı işlemler gibi hususlar ve somut olayın özellikleri de gözetilerek tespit edilebilir. Bu şirketlerle iş yapan kişiler nezdinde iktisadi bir bütünlük içerisinde tek bir şirketle iş yapılıyor algısı oluşmaktadır. Ayrıca üçüncü kişiler nezdinde uyandırılan bu algı neticesinde ticaret yaparken güçlü bir yapıya sahip görüntüsü oluşturularak şirketlerden birinin borca batırılması ya da içinin boşaltılıp iş alanının diğerine kaydırılması işlemleri tipik bir hakkın kötüye kullanılması olarak değerlendirilmelidir. Bu ilkeler Hukuk Genel Kurulunun 25.02.2026 tarihli ve 2025/10-204 Esas, 2026/122 Karar; 24.05.2023 tarihli ve 2023/9-258 Esas, 2023/528 Karar ile 22.09.2021 tarihli ve 2017/(22)9-3109 Esas, 2021/1075 Karar sayılı kararlarında da benimsenmiştir.

14. Organik bağ, TMK'nın 2. maddesi çerçevesinde istisnai ve son çare olarak uygulama alanı bulmalıdır. Dürüstlük kuralı, sınırları belirsiz bir kavram olup hukuki güvenliğin tehlikeye düşürülmesi riskini bünyesinde taşıdığından bu kuralın uygulanmasında son derece temkinli ve dikkatli davranılması gerekir.

15. Somut olayda ise alacaklı vekili tarafından davalı borçlu ... Lojistik Petrol Turizm İnşaat Otomotiv San. Tic. ve Ltd. Şti. aleyhine 06.01.2016 tanzim ve 10.04.2019 vade tarihli bonoya dayalı dayalı olarak 23.03.2021 tarihinde kambiyo senetlerine özgü haciz yoluyla takip başlatılmıştır. Alacaklı vekilinin talebi üzerine "(adres)" adresinde 07.07.2021 tarihinde haciz işlemi yapılmıştır. Haciz mahallinde hazır bulunan davalı üçüncü kişi ... ... Petrol Ürünleri Nakliyat Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. vekili haczedilen malların müvekkili şirkete ait olduğunu ileri sürerek istihkak iddiasında bulunmuştur. Haciz sırasında alacaklı vekili ... İcra Müdürlüğünün 2019/1190 Talimat sayılı dosyasında aynı adreste yapılan hacizde borçlu şirkete ait evrak bulunduğunu, borçlu şirket ile üçüncü kişi şirket arasında organik bağ bulunduğunu ileri sürmüştür. İcra müdürlüğünce haciz ve muhafaza işlemi yapılarak, alacaklı vekiline dava açmak için İİK'nın 99. maddesine göre yedi günlük süre verilmiştir.

16. Dava konusu taşınırlar yalnız üçüncü kişi elinde haczedildiğinden mülkiyet karinesi üçüncü kişi lehinedir. Bu nedenle üçüncü kişi elinde haczedilmiş olan malların borçluya ait olduğunu ispat yükü davacı alacaklıya düşer. Organik bağın varlığı, kendisine mülkiyet karinesinden yararlanma imkânı tanıyarak lehine hukuki sonuç doğurduğu için organik bağın varlığını ispat yükü de alacaklıdadır.

17. Somut olayda ödeme emri 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 35. maddesine göre borçlu şirketin ticaret sicilinde kayıtlı olan "(adres)" adresine tebliğ edilmiştir. Takip konusu senedin düzenleme yeri ise "(adres)"dir. Haciz yapılan adres borçlu şirkete ödeme emri tebliğ edilen adres olmadığı gibi senedin düzenleme yerindeki adres de değildir. Takip konusu borcun doğum tarihi 06.01.2016 olup borçlu şirket ile üçüncü kişi şirketin ticaret sicil kayıtları incelendiğinde aynı adreste faaliyet göstermedikleri, borcun doğum tarihinden önce yan yana adreslerde faaliyet gösterdikleri anlaşılmıştır.

18. Davalı borçlu şirket 11.12.2012 tarihinde kurulmuş olup kurucuları ..., ..., ... ve ...'dir. Borçlu şirketin kuruluşundaki adresi ise "(adres)"dir. 16.09.2015 tarihli Ticaret Sicil Gazetesi'nde borçlu şirketin adresinin "(adres)" adresine nakledildiği ilan edilmiştir. Borçlu şirketin ortağı ... ... 1. Noterliğinin 17.02.2016 tarihli hisse devir sözleşmesiyle şirketteki payını devrederek ortaklıktan ayrılmıştır.

19. Davalı üçüncü kişi şirket ise borcun doğum tarihinden ve borçlu şirketin kuruluş tarihinden önce 10.07.2007 tarihinde kurulmuştur. Üçüncü kişi şirketin kurucuları ... ve ... olup borcun doğum tarihinden önce yapılan pay devirleri sonucu 06.08.2014 tarihinden itibaren üçüncü kişi şirketin tek ortağı ... olmuştur. 17.02.2016 tarihli Ticaret Sicil Gazetesi'nde ...'ın ... 4. Noterliğinin 04.02.2016 tarihli hisse devir sözleşmesiyle payını ...'a devrettiği, ...'ın müdürlük yetkisinin iptal edilerek temsil ve ilzam yetkisinin sonlandırıldığı ilan edilmiştir.15.07.2016 tarihli Ticaret Sicil Gazetesinde ... 4. Noterliğinin 24.06.2016 tarihli hisse devir sözleşmesiyle ...'ın payını ...'a devrettiği, yapılan pay devri sonucunda ortaklık yapısının tek kişiden oluştuğu, ...'ın on yıl süreyle şirket müdürü olarak atanmasına, ayrıca şirkette ortak olmayan ... ve ...'in on yıl süreyle şirket müdürü olarak atanmalarına, şirketi her hususta ahzu kabz ile atacakları münferit imzalarıyla temsil ve ilzam etmek üzere yetkili kılınmalarına karar verildiği ilan edilmiştir. Eldeki davada ispat yükü davacı alacaklıda olup ... tarafından yapılan pay devirlerinin kötü niyetli olduğu ispatlanamamıştır.

20. Davalı borçlu şirketin kuruluşundaki amacı ve konusu lojistik, petrol, turizm, inşaat ve otomotiv alanlarında faaliyet göstermektir. 07.10.2015 tarihli Ticaret Sicil Gazetesinde borçlu şirketin ana sözleşmesinin amaç ve konu başlıklı maddesinin yeni şekliyle değiştirildiği ilan edilmiş olup lojistik, petrol, turizm, inşaat, otomotiv ve alanlarında faaliyet göstermeye devam etmiştir. Davalı üçüncü kişi şirketin ise kuruluşundaki amacı ve konusu petrol ürünleri, biyodizel, nakliyat ve turizm alanlarında faaliyet göstermektir. 03.10.2018 tarihli Ticaret Sicil Gazetesinde üçüncü kişi şirketin ana sözleşmesinin amaç ve konu başlıklı maddesinin değiştirildiği ilan edilmiş olup akaryakıt, nakliyat, otomotiv, oto tamir bakım, inşaat, inşaat malzemeleri, lokanta, turizm, orman ürünleri, canlı hayvan ve gıda alanlarında faaliyet göstermeye devam etmiştir. Dosya kapsamından 07.07.2021 tarihinde haciz yapılan adreste ... isimli akaryakıt şirketi bayisinin bulunduğu ve davalı üçüncü kişi şirket tarafından işletildiği, davalı borçlu şirketin ise ... isimli akaryakıt şirketi bayisi olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda davalı üçüncü kişi şirket ile borçlu şirket arasında iktisadi ve ticari bağımlılık ve bir menfaat birliği bulunmamaktadır. Borçlu şirketin kuruluşundaki adres ile üçüncü kişi şirketin adresinin birbirine yakın olması da organik bağın varlığını ispat için tek başına yeterli değildir.

21. Dava konusu haczedilen mallar sigara, motorin, benzin, klima ve mazot pompası olup İlk Derece Mahkemesince alınan 14.03.2022 tarihli bilirkişi raporu ile 06.03.2022 havale tarihli ek raporda davalı üçüncü kişi şirketin ticari defterlerinin usulüne uygun tutulduğu, sigara ve akaryakıtların üçüncü kişi şirketin ticari malları olduğu, demirbaş listesinde yazılı malların ... firması tarafından ariyet sözleşmesiyle verildiğinin fatura edildiği, akaryakıt pompa yazar kasalarının ise olması gereken demirbaş olduğu ve davalı üçüncü kişi şirkete ait olduğu belirtilmiştir.

22. Dava konusu olan 07.07.2021 tarihindeki haciz sırasında evrak araştırması yapılmamıştır. ... İcra Müdürlüğünün 2019/1190 Talimat sayılı dosyasında 03.07.2019 tarihinde yapılan hacizde davalı borçlu şirkete ait belgeler bulunmuş ise de bu belgelerin güncelliği bulunmamaktadır. Diğer taraftan 03.07.2019 tarihli haciz işlemine karşı üçüncü kişi ... ... Petrol Ürünleri Nakliyat Turizm Sanayi ve Tic. Ltd. Şti. vekili tarafından ... İcra (Hukuk) Mahkemesinin 2021/112 Esas sayılı dosyasında açılan istihkak davasında davalı takip alacaklısı banka ve borçlu ... Lojistik Petrol Turizm İnşaat Otomotiv San. Tic. ve Ltd. Şti. olup mahkemenin 28.11.2023 tarihli ve 2021/112 Esas, 2023/647 Karar sayılı kararıyla davanın kabulüne karar verilmiştir. Kararın davalı alacaklı banka vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince verilen istinaf başvurusunun esastan reddine dair kararının davalı alacaklı banka tarafından temyiz edilmesi üzerine Özel Dairece uyuşmazlık konusu miktarın kesinlik sınırını geçmediğinden temyiz başvuru talebinin miktardan reddine karar verilmiştir. İlk Derece Mahkemesi kararı 18.09.2024 tarihinde kesinleşmiştir. Bu durumda Özel Dairenin bozma kararındaki kabule göre 03.07.2019 tarihinde yapılan hacizde davalı borçlu şirkete ait belgeler bulunduğu belirtildikten sonra kesinleşen ... (İcra) Hukuk Mahkemesinin 28.11.2023 tarihli ve 2021/112 Esas, 2023/647 Karar sayılı kararının güçlü delil kabul edilmemesinin çelişkili olduğu değerlendirilmiştir.

23. ... (İcra) Hukuk Mahkemesinin 2021/112 Esas sayılı dosyasında alınan 25.03.2023 tarihli bilirkişi raporunda dosyada mevcut SGK kayıtlarından, davalı borçlu şirket bünyesinde 2013/01-2019/11 dönemleri arasında toplam 1132 farklı sigortalının ve davacı üçüncü kişi şirket bünyesinde 2008/05-2019/11 dönemleri arasında toplam104 farklı sigortalının çalıştığı, bu sigortalılardan onunun şirket ortakları dahil her iki şirkette de farklı tarihlerde sigorta kaydının olduğu, davalı borçlu şirket bünyesinde farklı tarihlerde sigorta kaydı bulunan 1132 kişiden benzer veya aynı konuda faaliyet yürüten davacı üçüncü kişi şirkette sigorta kaydının bulunmasının ticari hayatın akışına uygun olduğu bildirilmiştir.

24. Dosya kapsamında bulunan ... Türk A.Ş'nin 08.06.2022 tarihli cevabında, bir adet tırsan marka aracın 17.08.2016 tarihinde davalı borçlu şirketten alınarak davalı üçüncü kişi şirkete 30.06.2017 tarihinde satıldığı, on bir adet sert makina marka aracın 17.08.2016 tarihinde davalı borçlu şirketten alınarak davalı üçüncü kişi şirkete 24.08.2017 tarihinde satıldığı, bir adet sert makina marka aracın 18.08.2016 tarihinde davalı borçlu şirketten alınarak davalı üçüncü kişi şirkete 24.08.2017 tarihinde satıldığı bildirilmiştir. Türkiye Noterler Birliği Sicil ve Tescil Hizmetleri Müdürlüğünün 08.06.2022 tarihli yazı cevabında davalı borçlu şirket ile davalı üçüncü kişi şirketin aktif-pasif araçlarına ait tescil kayıtları gönderilmiş olup borçlu şirketin beş yüz adet, üçüncü kişi şirketin dört yüz yirmi sekiz adet işlem yaptığı, bu araçlardan on üç adetinin dava dışı ... Türk A.Ş. tarafından

davalı borçlu şirketten iade alınarak davalı üçüncü kişiye satılmasının ticari hayatın işleyişinde olağan olduğu ve mal kaçırma amacının ve bulunmadığı anlaşılmıştır.

25. Yukarıda ayrıntılarıyla açıklandığı üzere, somut olayda dava konusu haczin ödeme emri tebliğ edilen adreste yapılmayıp davalı üçüncü kişi şirketin ticaret sicilinde kayıtlı adresinde yapılmış olması, üçüncü kişi şirketin borçlu şirketten ve borcun doğumundan önce kurulmuş olması, pay devirlerinin kötüniyetli olduğunun davacı alacaklı tarafından ispatlanamaması, borçlu şirketin bir kısım çalışanının benzer veya aynı konuda faaliyet yürüten davacı üçüncü kişi şirkette çalışmasının da ticari hayatın akışına uygun olması, bilirkişi raporunda haczedilen malların üçüncü kişi şirkete ait olduğunun belirtilmesi, haczedilen akaryakıt pompa yazar kasalarının üçüncü kişi şirketin kuruluşundan beri bulunması karşısında, alacaklı tarafından mal kaçırma amacı ve şirketler arasındaki özdeşliğin ispatlanamadığı ve davalı şirketler arasında organik bağ bulunmadığı anlaşılmıştır. Bu durumda mülkiyet karinesinin aksi davacı alacaklı tarafından ispatlanmadığından davanın reddine karar verilmesi gerekir.

26. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında; dava konusu haciz sırasında evrak araştırması yapılmamış ise de ... İcra Müdürlüğünün 2019/1190 Talimat sayılı dosyasında 03.07.2019 tarihinde yapılan hacizde davalı borçlu şirkete ait belgeler bulunduğu, borçlu şirketin kuruluşu sırasında üçüncü kişi şirketle yan yana adreslerde faaliyet gösterdiği, borçlu şirket ile üçüncü kişi şirket arasında pay devirlerinin bulunduğu ve benzer alanlarda faaliyet gösterdikleri, ... (İcra) Hukuk Mahkemesinin 28.11.2023 tarihli ve 2021/112 Esas, 2023/647 Karar sayılı kararı Yargıtay denetiminden geçmediğinden bağlayıcı olamayacağı, bu nedenle direnme kararının bozulması gerektiği görüşü ileri sürülmüş ise de bu görüş Kurul çoğunluğunca benimsenmemiştir.

27. Hâl böyle olunca İlk Derece Mahkemesince verilen direnme kararı usul ve yasaya uygun olup onanması gerekir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;

Davacı alacaklı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile direnme kararının ONANMASINA,

Harç peşin alındığından harç alınmasına yer olmadığına,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

01.04.2026 tarihinde oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.